

Permanent immunosuppression in SLA/LP-positive autoimmune hepatitis is required although overall response and survival are similar

Kalliopi Zachou, Christina Weiler-Normann, Luigi Muratori, Paolo Muratori, Ansgar W. Lohse, George N. Dalekos

Περίληψη άρθρου

Εισαγωγή & Σκοποί

Τα αντισώματα έναντι του διαλυτού ηπατικού αντιγόνου/ήπατος-παγκρέατος (soluble liver antigen/liver pancreas (anti-SLA/LP)) είναι ιδιαίτερα ειδικά για την αυτοάνοση ηπατίτιδα (autoimmune hepatitis-AIH) και έχουν συνδεθεί με πιο σοβαρή κλινική πορεία της νόσου, συχνότερες υποτροπές και δυσμενέστερη έκβαση. Προκειμένου να προσδιορίσουμε οριστικά την κλινική σημασία των anti-SLA/LP, διερευνήσαμε έναν μεγάλο αριθμό anti-SLA/LP-θετικών και αρνητικών ασθενών που παρακολουθούνται σε τρία κέντρα αναφοράς.

Μέθοδοι

Αναλύθηκαν αναδρομικά δεδομένα που συνελέγησαν προοπτικά από 89 anti-SLA/LP-θετικούς AIH ασθενείς (29 από το Αμβούργο-Γερμανία, 20 από Μπολόνια-Ιταλία και 40 από Λάρισα-Ελλάδα). Ως ομάδα ελέγχου χρησιμοποιήθηκαν anti-SLA/LP αρνητικοί ασθενείς με αντιστοίχιση φύλου-ηλικίας (n = 230, 1:2.5 αναλογία).

Αποτελέσματα

Σε σχέση με τα βασικά (baseline) χαρακτηριστικά, οι anti-SLA/LP-θετικοί ασθενείς ήταν συχνότερα ασυμπτωματικοί σε σύγκριση με anti-SLA/LP αρνητικούς ασθενείς ($P < .05$). Οι anti-SLA/LP-θετικοί ασθενείς δε διέφεραν από τους anti-SLA/LP-αρνητικούς ως προς τη συνολική ανταπόκριση στη θεραπεία, την πρόοδο της νόσου και την επιβίωση, αν και ήταν λιγότερο πιθανό να επιτύχουν διακοπή των κορτικοειδών ($P < .05$), ενώ χρειάζονταν μακρύτερη διάρκεια

θεραπείας προκειμένου να επιτύχουν την πρώτη πλήρη ανταπόκριση ($P < .001$) και υποτροπιάζαν συχνότερα μετά τη διακοπή της θεραπείας σε σύγκριση με τους anti-SLA/LP-αρνητικούς ασθενείς ($P = <.001$).

Συμπεράσματα

Δείξαμε ότι τα anti-SLA/LP αντισώματα δε χαρακτηρίζουν μια ομάδα AIH ασθενών με διακριτά χαρακτηριστικά, και δεν αναγνωρίζουν ασθενείς με σοβαρότερη μορφή της νόσου ή χειρότερη επιβίωση. Πιο σημαντικό ωστόσο είναι ότι οι anti-SLA/LP-θετικοί ασθενείς φαίνεται ότι απαιτούν ισόβια ανοσοκαταστολή καθώς είναι λιγότερο πιθανό να επιτύχουν διακοπή των κορτικοειδών ενώ εμφανίζουν υψηλότερα ποσοστά υποτροπής μετά από τη διακοπή της θεραπείας. Ως εκ τούτου, θα πρέπει να συστήνεται στενή και μακροχρόνια παρακολούθηση σε όλους anti-SLA/LP-θετικούς ασθενείς μετά τη διακοπή της ανοσοκατασταλτικής θεραπείας.

Σχόλιο άρθρου

Η πολυκεντρική μελέτη των Zachou et al. διερευνά την κλινική σημασία της παρουσίας anti-SLA/LP αντισωμάτων στην αυτοάνοση ηπατίτιδα, αντισωμάτων που απαντώνται στο 20-30% των AIH ασθενών, χαρακτηρίζονται από υψηλή ειδικότητα για τη νόσο και είναι ιδιαίτερα βοηθητικά στην διάγνωση της AIH στις περιπτώσεις «οροαρνητικών» ως προς τα συμβατικά αντισώματα ασθενών.

Η παρούσα μελέτη δεν αναδεικνύει συσχέτιση των anti-SLA/LP αντισωμάτων με μια διακριτή ομάδα AIH ασθενών, ως προς τα επιδημιολογικά, κλινικοεργαστηριακά, ιστολογικά χαρακτηριστικά, καθώς και ως προς τη βαρύτητα, την πρόοδο της νόσου τη συνολική ανταπόκριση στη θεραπεία και τελικά την επιβίωση. Αναδεικνύει ωστόσο συσχέτιση των εν λόγω αντισωμάτων με μικρότερα ποσοστά επιτυχούς 'απεξάρτησης' από τα κορτικοειδή, μακρύτερη διάρκεια θεραπείας και υψηλότερα ποσοστά υποτροπής της νόσου μετά τη διακοπή της θεραπείας, γεγονός που οδηγεί στην ανάγκη μακροχρόνιας, ενδεχομένως και επ' αόριστον ανοσοκατασταλτικής αγωγής στους anti-SLA/LP θετικούς ασθενείς. Ως εκ τούτου, επί anti-SLA/LP

θετικότητας, καθίσταται ακόμα πιο ισχυρή η σύσταση στενής και μακροχρόνιας παρακολούθησης των ΑΙΗ ασθενών μετά τη διακοπή της ανοσοκατασταλτικής θεραπείας.

Link άρθρου: <https://onlinelibrary.wiley.com/doi/10.1111/liv.14280>

Αστέριος Ι. Σαΐτης

Παθολόγος

Υποψήφιος Διδάκτωρ

Παθολογική Κλινική & Ομώνυμο Ερευνητικό Εργαστήριο

Κέντρο Εμπειρογνωμοσύνης για τα Αυτοάνοσα Νοσήματα του Ήπατος